

[Gregersen.]

loven, men den Valglov, som Radikal-Socialisterne og Konservatismen har skaffet. Vekslede Forsøg paa gennem Valglovsændringer at bremse op for Splittelsen i vort Folk er mislykkedes; men det er her, Tampen brænder, og det er her, Regeringen skulde sætte ind, hvis den har Folkevellet og ikke den ensidige Partiinteresse for Øje. Det er det ærede Medlem Hr. Krag's Ord, og vi kan vente, at det bliver de Meninger, der fra Venstres Side vil blive fremsat i det kommende Udvalg.

Og Næstformanden for Partiet — det er altsaa de to mest betydende Mænd inden for Partiet — siger: i Stedet for, at vi skal tale om Ændringer i den bestaaende Grundlov, synes jeg, det er mere nærliggende og meget mere paa sin Plads, om man spekulerede lidt paa at faa en ny og bedre Valglov. Jeg vil gerne spørge, om det skal være en Valglov, som skal gaa i Retning af at beskytte Mindretallene, eller en Valglov i Retning af Valglovsforslaget af 1927. Nu har det maaske ikke saa megen Interesse at stille dette Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Krag, som det har at stille det til den højtærede Statsminister, for ogsaa i den Pjece, der hed „Danmark for Folket“ — jeg har den desværre ikke ved Haanden —, husker jeg, at der staar noget om, at den Valglov, vi har i Dag, ikke kan nægtes at føre til en Partideling i Folket, som ikke er af det gode. Men jeg vil paastaa, at naar der lyder den Slags Toner baade fra Venstres Side og fra den højtærede Statsminister, i alt Fald fra Hovedbestyrelsen for det socialdemokratiske Parti, kan vi være bange for, hvad der kan ske i et kommende Udvalg, selv om der er sket en stejl Afvisning af Tanken om Landstingets Afskaffelse. Vi kan befrygte, at der skal ske en Tuskhandel, som der er sket saa mange Gange før.

Jeg skal dernæst til Slut gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Vanggaard, som udtalte, at hvis man afskaffede Landstinget, vilde Regeringspartierne, troede han, faa en slem Hovedpine. Har det ærede Medlem noget imod, at Regeringspartierne fik en slem Hovedpine? Men jeg vil gerne stille det Spørgsmaal og helst stille det til den højtærede Statsminister, om vi har nogen Garanti for, at vi ikke faar en Valglov, som knægter Mindretallets Ret.

Holstein: Det er betegnende og sympotomisk, at den højtærede Statsminister, som bliver mere og mere ømskindet over for saakaldte Uartigheder fra Oppositionens

Side, for ikke saa mange Aar siden hørte til de marxistiske, robuste og grove Skalle-smækkere mod det bestaaende. Nu tilhører den højtærede Statsminister det bestaaendes allerømtaaligste og sarteste, anæmiske Prinsesser paa Ærten. Sic transit gloria mundi! som man siger paa Latin. Jeg skal oversætte det for den højtærede Statsminister. Det betyder: Saaledes ændres Verdens Glans og Hæder. Men det er maaske forklarligt, for samtidig med at den højtærede Statsminister har en diktatorisk administrativ Beføjelse, som ikke staar tilbage for den, som var hjemlet ved 7. August-Loven, blot med den Forskel, at den højtærede Statsminister aldeles ikke formaar at bruge den, hvorfor Landstinget selvfølgelig skal have Klø og være Syndebuk for Uformuenhed fra Regeringens Side, samtidig med at han har denne særegne Magtstilling her i Landet, saa er hans Anden Internationale brudt sammen i Stumper og Stykker nede i Haag, saaledes at en Gruppe af det europæiske Socialdemokrati gaar under Aaget i Moskva, og den anden ved ikke sine levende Raad. Jeg kan godt forstaa, at under disse Vilkaar og Omstændigheder indadtil og udadtil er den højtærede Statsminister nervøs og irriteret.

Med Hensyn til det foreliggende Forslag maa jeg maaske have Lov til at forsøge at gøre den højtærede Statsminister forklarligt endnu en Gang, at det, jeg har anket over, er den Paastand og den Betragtning, at naar det nuværende Landsting blot afskaffes, saa er den bestaaende Forfatnings Svagheder og Skrøbeligheder og de parlamentariske Brøst, der klæber ved hele det politiske Maskineris Funktion, afhjulpnet. Det er jo, som fuldstændig rigtigt fremhævet fra konservativ Side — jeg tror ogsaa af dem, som i og for sig og principielt er Tilhængere af en Forfatningsrevision —, aldeles ikke Tilfældet. Vi faar bare det samme om igen rimeligvis i forstærket Form i Forfatningens Etkammer.

Det andet, jeg har polemiseret imod, er den Betragtning, at det nuværende Landsting har brudt de forfatningsmæssige Forudsætninger for sin Funktion. Jeg vil gerne her sige i Tilslutning til, hvad jeg har sagt i Gaar, at § 22 i Grundloven om Landstingets Opløselighed er det bedste Vidnesbyrd om, at Landstinget har ikke suspensivt Veto, men absolut Veto. Hvorfor i al Verden skulde man have hjemlet den særegne Opløselighed i § 22 i Forfatningen, hvis Landstinget kun havde suspensivt Veto, saa snart der er Tale om et Lovgivningsanliggende af større eller mindre politisk Betydning, og som Landstinget ønsker løst paa en Maade,